

Ze zkoušky Zahradní slavnosti. Zleva L. Brückner, P. Jindrová a režisér P. Palouš.
Foto: J. HRADIL

Zahradní slavnost v Minidivadle Blaník

Návrat Václava Havla

Václav Havel se vrací na jeviště ostravských divadel po necelém čtvrtstoletí (v roce 1965 bylo v ostravské činohře uvedeno jeho Vyrozumění). Nynější nastudování první Havlovy hry — Zahradní slavnost — souborem Divadla Petra Bezruče bude dvojnásobnou radostí. Premiéra se totiž uskuteční na nově otevřené studiové scéně — v Minidivadle Blaník — jak si toto prostředí členové souboru sami nazvali. Autorský záměr tak dostává i adekvátní prostor, který režisér citlivě a s porozuměním autorově absurdní dramatické využil. Zeptejme se však Pavla Palouše, režiséra Divadla Petra Bezruče, který má za sebou řadu úspěšných inscenací, mezi jiným pak i vlastních dramatizací klasických literárních děl, přímo:

Zahradní slavnost je hra, ve které vystupují lidé a nelidé, odkrývají se prapodivně deformované vztahy uzlující se v křečích, slova z úst postav znějí dutě a odlidštěně, je to komedie i tragika v jednom. Díváme se na svůj vlastní svět, díváme se na to, jakými bychom nechtěli být. Jak byste charakterizoval práci na této hře a co může divák od představení očekávat?

„Práce na inscenaci Havlovy „Zahradní slavnosti“ je zvláštní. Zvláštní proto, že pro herce je to práce navíc (zkoušíme totiž až po zkouškách na Ghelderodeho „Barabáše“, ve kterém hraje té-

měř celý soubor) a přesto všichni zkoušejí rádi. Zvláštní proto, že text Havlovy hry se jen velmi těžko učí (podle Jana Grossmana je hlavní hrdina hry fráze), a přesto už ho všichni herci umějí. Zvláštní proto, že zkušební doba nepřesáhla čtyři týdny (ačkoliv by měla trvat nejméně tři měsíce), a přesto 2. února (snad) bude premiéra.

A co může divák od představení očekávat? Doufejme, že mnoho.“

Pozvěme si také na pár slov nového šéfa činohry Divadla Petra Bezruče Ladislava Knižátka. Premiérové uvedení Zahradní slavnosti

otevřít novou scénu Divadla Bezruče. Jaké jsou vaše plány při využití nové studiové scény?

„Má-li se Divadlo Petra Bezruče i do budoucna profilovat jako divadlo mladé generace, je otevření studiové scény s přílehlými klubovými prostory počínem nad jiné vítaným. Lze jen vzdát dík vedení a pracovníkům Státního divadla i řadě zainteresovaných členů

Divadla Petra Bezruče za aktivitu a vytrvalou snahu o prosazení adaptace prostor léty poznamenané budovy na třídě 28. října u Domu kultury Vítkovic na MINIDIVADLO BLANÍK, které dále rozšíří možnosti kontaktů s našimi diváky a příznivci. Hodláme zde uvádět nejen netradičně inscenované hry (například Václava Havla „Zahradní slavnost“, E. Radzinského „Toho chlapa zabít“ a další), které by jinak v běžném repertoáru neměly z provozních důvodů šanci na uvedení, ale i besedovat s návštěvníky o tom, co by v DPB uvítali, jaké hry by rádi viděli, podělili se s nimi o názory jak na zhlédnutí představení, tak i na divadlo a na kulturní záležitosti všeobecně. Hodláme tak navázat a pokračovat v setkáních, která tak spontánně vznikla v průběhu „něžné revoluce“. Jsou k tomu vytvořeny podmínky i v suterénních prostorech divadelního klubu DPB, kde bude posezení občas obohacováno také o tematicky zaměřované texty — appealy u klavíru. Vedle členů uměleckého souboru DPB využijeme i přítomnosti různých známých osobností, které Ostravu navštíví. Snad se tedy dobereme i realizace naší perspektivní představy — vytvoření klubu přátel Divadla Petra Bezruče. Téměř padesátiletá tradice této scény se může stát vhodným rámcem takového kroku.

O všech akcích budeme veřejnost předem informovat, a tak bych tohoto rozhovoru využil k pozvání: „Přijďte pobejt!“ (DaM)

